NN 1/2020 (2.1.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-476/19-5 od 13. studenoga 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Z., zastupan po M. D., mag. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine D. M., D. M., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 13. studenoga 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/165, urbroj: 376-05-3-19-11 od 26. srpnja 2019. godine.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator te da ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine D. M., prema evidenciji Općinskog suda u Đakovu, Zemljišnoknjižnog odjela N., dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, br. 15/2018 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije i trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedeno u Elaboratu (II.). Utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnine iz točke I. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenog u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela N. ili podredno Područnom uredu za katastar O. – Odjel za katastar nekretnina N., dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenih u članku 6. i 7. st. 1. do 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.). Utvrđeno je da Općina D. M. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja od 26. siječnja 2018., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I u korist Općine D. M. ukoliko je ista nastupila nakon 26. siječnja 2018., prema evidenciji Zk. odjela N. dostupnom na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji (IV). Obvezuje se HT u roku od osam dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I, II i III. ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini D. M. (V). Obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini D. M. naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (VI.). Obvezuje se Općina D. M. omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. ovog rješenja (VII.).

Tužitelj tužbom pobija navedeno rješenje tuženika iz svih zakonom propisanih razloga navodeći da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama, koji, između ostalog, u stavku 1. točka 11. propisuje da je tuženik nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Stvarna nadležnost tuženika propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je tuženik u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini